

Ředitelstvo banky jest však oprávněno, majiteli slosovaných dlužních úpisů, pozdě k výplatě předložených, částku sumy jemu z kapitálu sražené nahraditi z oněch úroků kontokorrentních, kterých se docílilo uložením přiměřeného obnosu.

§ 31.

V úpisech těchto musí se vytknouti, co dlužník platiti má, a to zejména:

1. Musí se zavázati, že zaplatí každoročně částku úhrnkovou (annuitu), která ustanovenou míru úrokovou převyšuje z pravidla alespoň o 1% kapitálu, v půlletních lhůtách napřed jdoucích bez všeliké srážky.

Bance nesmí se v nížádném případě sraziti daň nebo poplatek jakékoli jméno mající.

Při půjčkách na statky hospodářské může se však povoliti též $\frac{1}{2}$ % ové umořování kapitálu.

Z každého půlletního platu úhrnkového zúčtuje se částka, která převyšuje ustanovené úroky, vypadající se zbytku kapitálu za půl roku, co částečné splácení kapitálu.

Dlužník má na vůli, zavázati se k placení vyšších úhrnkových částek (annuit), jakož i ředitelstvo má právo, vymíniti si takovéto větší splátky úhrnkové; tyto však musí se vždy počítati dle polovičných nebo celých procentů.

2. Musí se zavázati, že jakožto příspěvek na útraty správní a pro fond rezervní zapraví při vyplacení půjčky $\frac{1}{10}$ % kapitálu a dále při placení každé půlletní annuity $\frac{1}{10}$ % kapitálu ještě nesplaceného.

Zemský sněm jest však oprávněn, správní příspěvek vůbec anebo pro určité kategorie dlužníků snížit nebo zcela prominouti, anebo ve výši svrchu naznačené zase stanoviti a dobu, po kterou trvati má povinnost ku placení správního příspěvku, obmeziti nebo opět prodloužit.

§ 32.

Dlužní úpisy na půjčky bankovní mají hlavně obsahovati:

- a) Udání kapitálu dluhu v rak. měně, a pokud se týká v korunové měně, zavedené dle zákona ze dne 2. srpna 1892, č. 126 ř. z.
- b) Zevrubné naznačení zástavy.
- c) Výšku a pojmenování toho, co dlužník bance dle § 31. platiti má, zároveň se závazkem, že to musí složit bezprostředně u pokladnice banky.